

Amok u bermudama

Piše: Zoran Panović

Početak osamdesetih, pronašla se Es-e-fer-jotom (kako je Tudman speliavao), vest da će AC/DC da sviraju na splitskom "Poljudu". I to na turneji nakon znamenitog Back in Black (1980) albuma. Inače, "Poljud" je izgrađen za Mediteranske igre u Splitu 1979. Za Hajduk, to je bio ukleti stadion. Od kada se preselio na njega, ovaj klub nije uzeo nijednu titulu prvaka Jugoslavije. Ali, Hajduk se, nakon vlasničke transformacije, pomorio iz agonije, dok Crvena zvezda ponovo redefi-

Indiji? Nisu mnogo, ali jesu. Zašto onda AC/DC ne bi mogli u Jagodini? Pa, nemojte sad reći da Palma kao ljubitelj drugog melosa ne bi imao osećaj za fling kad je ovakva stvar u pitanju. Neko bi se, možda, išćudavao kako bi Agnus Jang mogao da dipa na mestu gde je (pred Borisom Tadićem) mešala Seka Aleksić? Pa, šta: I Raka Marić je organizovao koncerte i Cece i Stounsa, pa niko nije pravio pitanje, ili zamerio Džegeru i njegovima. Dobro, nadrealna senzacija u Jago-

Komentarišući koncert Kusturičinog No smoking orkestra, Dragan Kremer je u Vremenu napisao da Nele Karajlić sad i bukvalno liči na Halida Bešlića (to je napisano pre teške saobraćajne nesreće koju je doživeo Halid). Mi, ljubitelji Tolkina i njegovog "Gospodara prstenova", pre neko veče na stadionu Partizana "u uslovima idealnim za igru", posle par piva, mogli smo samo da konstatujemo da Agnus Jang sve više liči na Goluma. Ali, to može da bude samo kompliment. Koli-

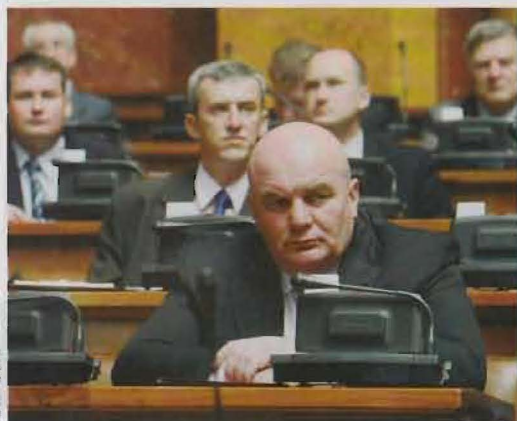

foto: Beta

Bilo bi tu i logike. Jesu li Indija i Jagodina "hit" opštine za ugled i diku? Jesu. Jesu li Pepersi svirali u Indiji? Nisu mnogo, ali jesu. Zašto onda AC/DC ne bi mogli u Jagodini? Pa, nemojte sad reći da Palma kao ljubitelj drugog melosa ne bi imao osećaj za fling kad je ovakva stvar u pitanju

niše agoniju, i sa dobronamernim Lukićem još daleko od bilo kakvog modela koji će bar da liči na splitski. Na stranu sad fudbal, jer nas interesuje AC/DC, najviše kao metafora. Kakve veze imaju Agnus Jang i Stane Dolanc? Pa, recimo, nikakve. Ipak, Stane Dolanc je sedeo pored Tita na otvaranju Mediteranskih igara. Da je samo koju godinu kasnije tu u bermudama trčkarao Agnus Jang, za jednu komunističku zemlju, pa makar to bio i "titolend", ne bi to bila mala stvar. Senzacija je izostala.

Tek Dragan Marković Palma ima veze sa Angusom Jangom koliko i sa Betovenom koji mu umalo nije svirao u Jagodini. Mada, posle svega (Palminog prosvetljenja i promene političkog društva), ne bi nas mnogo iznenadilo da se "Grin", ili neki drugi "fest" održao upravo u Jagodini. I da su na njemu glavne zvezde bili upravo AC/DC veterani. Bilo bi tu i logike. Jesu li Indija i Jagodina "hit" opštine za ugled i diku? Jesu. Jesu li Pepersi svirali u

dini je izostala. AC/DC su svirali na Partizanovom stadionu, još jednom dokazavši da je petooktobarska Srbija, makar u pogledu svetskog rokenrola bolja država od one Jugoslavije. I tu nema mnogo mesta nostalgiji. Bar tu, kapitalizam nas je prosvetlio.

AC/DC su bili želja mnogih u Srbiji. Ne samo onih koje Ibarska magistrala i cinična objašnjenja o izgubljenom autoputu do Požege (neisplativost, prednost Koridora 10, Veljina zadužbina...), asociraju na numeru Highway to Hell (1979). Već i onih koji se slažu da su jedina tri prava rokenrol benda na svetu AC/DC, Motorhead i Ramonsi, a kako nas je podučio i lider Motorheada Lemi Kilmister. Inače, bila bi greota da na ovom mestu ne pomenemo da je Lemi prvi roker koji je ikada svirao u Jugoslaviji. Davne 1962. nastupio je u Beogradu s bit sastavom Rocking Vicsars i jedva ostao živ od kiše cigli kojima su ga zasuli konzervativci. Lemi je čak doživeo da mu se drug Tito lični izvini.

ko je samo te večeri sijalo crvenih đavoljih rogova na stadionu. I naravno, ni najrigidniji klerici, dverci, i obrazovci, nisu prigovorili ništa o satanizmu. Znaju da bi ispali glupi u društvu, kao što ni Nečastivi nije glup da se pojavi na javnom mestu sa toliko rogova. Teže ga je prepoznati ako se kamuflira ili mimikrijski prilagodi. Ponekad obuče i mantiju i stavi krstaču. Možda čak i odluči da leći narkomane i vozi "harli". Pa sve ispadne kao neki "pravoslavni" rimejk filma "Ime ruže" po istoimnom romanu Umberta Eka.

Odsustvo distance (s publikom) - ta formula uspeha Agnusa Janga, potvrdila se i u Beogradu. Mada su godine stigle, još uvek je to amok u bermudama.

Thunderstruck, nam je i dalje najmilija. Vraća nas u 1990. i poslednje lepe dane pred agoniju. AC/DC U BG - ipak je to i neka lična pobe- da i satisfakcija.

(Autor je glavni urednik dnevnog lista Danas)